

Sygn. akt IX Ka 45/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach J. P.

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2016 roku

sprawy

A. B. (1) s. J. i I., ur. (...) w K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 12 pkt 4 ustawy z dnia

9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych i inne

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 22 października 2015 roku sygn. akt IX K 2/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

SSO Anna Szeliga

Sygn. akt IX Ka 45/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Kielcach orzekł, co następuje:

I. oskarżonego A. B. (1) uniewinnił od czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia t.j. przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 12 pkt 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, polegającego na tym, że w dacie bliżej nieustalonej od 2013 r. do dnia 22 sierpnia 2013 r. w K. wykorzystując uzależnienie od siebie R. O. –handlowca zajmującego się sprzedażą w firmie (...) polecił mu promować wyroby tytoniowe poprzez oferowanie ich konsumentom w ofercie handlowej jako zestaw z prezerwatywami (...) po obniżonej cenie w stosunku do ceny wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym wyrobu oraz nabycie karty stałego klienta uprawniającej do ich kupna po obniżonej cenie co skutkowało sprzedażą w dniu 22 sierpnia 2013 r. w K. przez R. O. M. O. – specjalistę do spraw kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w (...) paczek papierosów (...) po cenie niższej od ceny wyprodukowanej na opakowaniach jednostkowych tych wyrobów tytoniowych,

II. oskarżonego A. B. (1) uniewinnił od czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia, t.j. przestępstwa z art. 12 pkt 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, polegającego na tym, że jako Prezes firmy (...) z siedzibą w K. promował wyroby tytoniowe na stronie internetowej (...) poprzez ofertę handlową sprzedaży zestawu prezerwatyw i pakietu papierosów po obniżonej cenie w stosunku do ceny wyprodukowanej na opakowaniu jednostkowym wyrobu,

III. orzekł, że na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator zaskarżając go w części co do punktu II (co doprecyzował na rozprawie apelacyjnej) na niekorzyść oskarżonego. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, a polegający na niezasadnym przyjęciu przez Sąd, że oskarżony A. B. (1) nie działał z zamiarem promowania wyrobów tytoniowych, a jedynie w zamiarze zwiększenia sprzedaży produktów własnych (...) sp. z o.o., podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, dokonana z uwzględnieniem zasad doświadczenia życiowego, prowadzi do wniosku, iż zbywanie wyrobów tytoniowych w postaci papierosów M. w cenie 1 grosza za paczkę, nawet powiązane ze sprzedażą innych produktów, jest niewątpliwie efektem bezpośredniego zamiaru promowania również i oferowanych w taki sposób wyrobów tytoniowych, w następstwie czego Sąd Rejonowy doszedł do niesłusznego wniosku, że oskarżony A. B. (1) nie zrealizował podmiotowego znamienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone zostało przez Sąd I instancji w sposób wyczerpujący i wszechstronny. W oparciu o wyniki tego postępowania Sąd I instancji dokonał zasadnych ustaleń stanu faktycznego, doszedł do prawidłowych wniosków prawnych w kwestii braku sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów.

Sąd Okręgowy z uwagi na treść art. 433 kpk ograniczył się wyłącznie do oceny czy zachowanie oskarżonego wypełniało znamiona czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia t.j. występku z art. 12 pkt 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. Występku tego dopuszcza się osoba, która reklamuje, promuje lub sponsoruje wyroby tytoniowe wbrew postanowieniom art. 8 ust. 1 i 2. Definicję „promocji”, na którą to formę działalności oskarżonego powołuje się skarżący, zawiera art. 2 pkt 7 w/w ustawy stanowiąc, iż jest ją publiczne rozdawanie wyrobów tytoniowych lub rekwizytów tytoniowych, organizowanie degustacji, premiowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych, oferowanie wyrobów tytoniowych konsumentom po obniżonej cenie w stosunku do ceny wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym wyrobu, organizowanie konkursów opartych na zakupie wyrobów lub rekwizytów tytoniowych oraz inne formy publicznego zachęcania do nabywania lub używania wyrobów tytoniowych, bez względu na formę dotarcia do adresata.

Sąd Okręgowy zgadza się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że akcja promocyjna prowadzona na stronie internetowej firmy (...), w ramach której przy nabyciu wyrobów tej właśnie m-ki klient mógł zakupić po atrakcyjnej cenie t.j. za 1 grosz inny produkt (m.in. wyroby tytoniowe), jakkolwiek miała charakter promocji publicznej, to nie miała na celu promowania wyrobów tytoniowych, lecz wyłącznie produkty firmy (...). Istotny dla oceny w tym względzie był fakt, iż informacje o promocji zostały zamieszczone właśnie na stronie internetowej firmy (...) i celem tej promocji było zwiększenie sprzedaży wyrobów własnych spółki (...) Sp. z o.o. tj. prezerwatyw m-ki (...). Wyroby tytoniowe były tylko dodatkowym elementem zachęcającym do zakupu prezerwatyw tak samo jak kosmetyki, telefony czy doładowania do telefonu komórkowego. Przedmiotowa kampania promocyjna nie była ukierunkowana na promocję wyrobów dołączonych do prezerwatyw.

Nie można również zgodzić się z argumentacją zawartą w apelacji jakoby wyroby tytoniowe oferowane w ramach tej oferty handlowej za cenę 1 grosza były promowane niejako obok produktów firmy (...). Wskazać należy, że na produktach, z którymi łączyła się promocja m-ki (...) zamieszczono naklejki oznaczone logiem tej firmy, co miało na celu wskazać wiodący produkt objęty promocją. Dodatkowo przy takim złożeniu należałoby akcję promocyjną m-ki (...) powiązaną z innymi produktami niż wyroby tytoniowe t.j. kosmetykami, czy telefonami uznać za promocję także tych produktów, co kłóci się z istotą tego rodzaju akcji marketingowych. W ich ramach przedmiotem promocji jest bowiem jeden, główny produkt, do którego zakupu mają zachęcać tzw. gratisy (tu produkty oferowane za 1 grosz), stanowiące jedynie element promocji. Okoliczność, iż zamiarem oskarżonego w ramach oferty handlowej zamieszczonej na stronie internetowej (...) było wyłącznie zwiększenie sprzedaży produktów tej właśnie marki (ściśle prezerwatyw) wynika nie tylko z wyjaśnień samego oskarżonego – prezesa firmy (...) Sp. z o.o. (właściciela m-ki (...)), ale także z zeznań świadków T. C., (k. 166), czy A. B. (2) (k. 137) – prawników, z którymi oskarżony konsultował prawne aspekty promocji, dbając, aby nie naruszała przepisów ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. Te działania oskarżonego podjęte jeszcze przed rozpoczęciem akcji promocyjnej, sprzeciwiają się przyjęciu, że oskarżony zamieszczając przedmiotową ofertę handlową na stronie internetowej firmy (...) miał na celu również promowanie wyrobów tytoniowych.

W apelacji nie podniesiono żadnych skutecznych zarzutów, które w jakikolwiek sposób podważyłyby sposób rozumowania Sądu I instancji , który to Sąd odwoławczy w pełni podziela.

Opisane zatem w punkcie II aktu oskarżenia zachowanie oskarżonego nie realizowało znamion czynu zabronionego, a zatem taki stan rzeczy, stanowiący ujemną przesłankę procesową z art. 17§1 pkt 2 kpk prawidłowo obligował Sąd Rejonowy do wydania wyroku uniewinniającego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy działając na zasadzie art. 437§1 kpk orzekł jak w części dyspozytywnej orzeczenia, kosztami procesu obciążając Skarb Państwa zgodnie z treścią art.632 pkt 2 kpk w zw. z art. 634 kpk.

SSO Anna Szeliga